

เทคนิคการถ่ายภาพนิทรรศ

วิธีการถ่ายทำภาพนิทรรศ

1. การถ่ายกล้องและการถือกล้อง

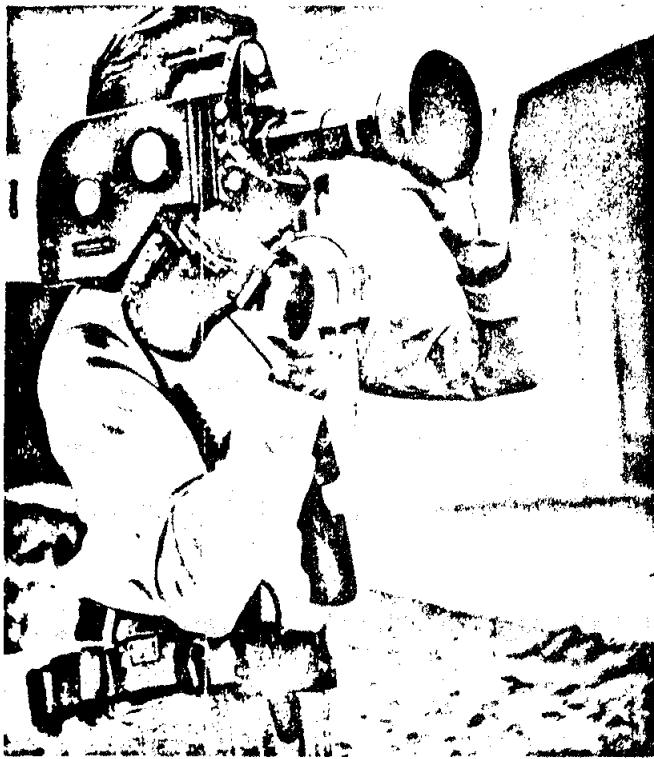
การถ่ายกล้อง กล้องถ่ายภาพนิทรรศน์มีหัวหนักมาก ส่วนมากผู้ถ่ายของกล้องในที่มั่นคงสามารถรับหน้าหันกล้องได้ การถ่ายทำได้โดยง่ายและสะดวก ที่นิยมมากคือการถ่ายกล้องบนสามขา และบนขาเดียว

การถ่ายกล้องบนสามขาเป็น ขาถ่ายอาจทำด้วยไม้ เป็น 3 ขา หรือทำด้วยโลหะ สามารถปรับระดับความสูงตามองแต่ละขาได้ ขาถ่ายบังชนิด บริษัทผู้ผลิตทำเครื่องวัสดุตับไว้บนสูง ส่วนรับถ่ายกล้อง เพื่อให้ระดับกล้องชานานกับพื้นที่จะทำการถ่ายภาพ แต่ถ้าไม่มีเครื่องวัสดุตับ ผู้ถ่ายภาพหรือช่างกล้องต้องอาศัยความชำนาญในการปรับระดับขาถ่าย ให้ฐานกล้องชานานกับพื้นที่

วิธีตั้งระดับ ช่างกล้องที่ชำนาญจะรู้วิธีการตั้งระดับจากภาพที่มองเห็นในกล้องโดยอิสระกล้อง โดยใช้ระดับของขอบเพรม ให้ฐานกับภาพที่ต้องถ่าย หรือท้องขอบเพรมของภาพให้ตั้งฉากหรือชานานกับวัสดุ หรือสิ่งที่จะถ่ายซึ่งอยู่ในแนวระดับกับกล้อง สำหรับสิ่งที่จะเป็นหลักในการวัดระดับในแนวอนันน์ เช่น ขอบน้ำ ขอบถนน ถนน เส้นแนวระดับต่างๆ ขอบตึก เป็นต้น การวัดระดับในแนวตั้ง อาจหาวัสดุหรือสิ่งที่เป็นหลักในการวัด เช่น เสาไฟฟ้า ต้นไม้ อาคาร เส้นในแนวตั้ง เป็นต้น ซึ่งอยู่ในระดับความสูง หรือช่วงความสูงเดียวกับระดับกล้อง ดังนั้นการถ่ายภาพนิทรรศจึงจำเป็นท้องตั้งระดับให้ได้ เพราะภาพที่ตั้งระดับได้จะดูเป็นธรรมชาติไม่ก็อเรียง หรือล้ม ซึ่งจะทำให้ผู้ดูต้องเอียงคอคุณเวลาที่ภาพนิทรรศน์ด้วย

การถ่ายกล้องบนขาเดียว ขาเดียว เป็นขาถ่ายขาเดียวที่ใช้สำหรับถ่ายกล้อง ในขณะที่ถ่ายกล้อง ช่างกล้องหัวใจผู้ถ่ายทำภาพนิทรรศจะต้องขับกล้องหรือถือกล้องอยู่เพื่อ กล้องขาเดียวเป็นเพียงขาที่ใช้รับหน้าหันกล้องเท่านั้น สะดวกในการเคลื่อนที่กว่าสามขา แต่ผู้ถ่ายภาพไม่สามารถจะคงปัลลอยด์ไว้บนสามขา และขณะที่ถ่ายทำก็จะน้อยกว่ากับผู้ถ่ายในการถ่ายมุมกล้อง และระดับภาพ ผู้ถ่ายจะต้องมีความชำนาญในการวางแผนระดับและมุมกล้องทุกๆ ขณะในการถ่ายทำ

การพัฒนาความสามารถ

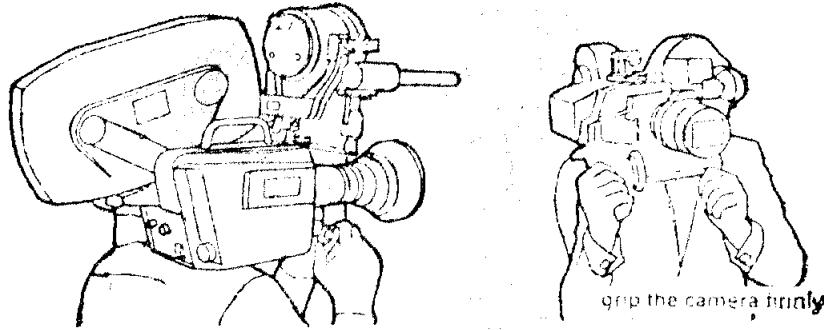
HAND-HELD WORK

Eclair NPR, hand-held, resting on shoulder.

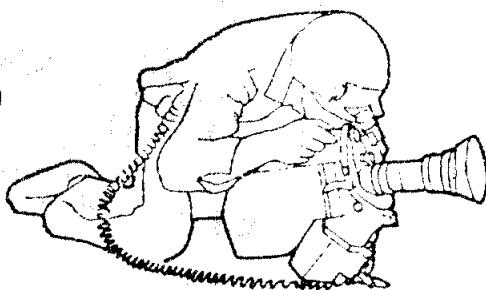
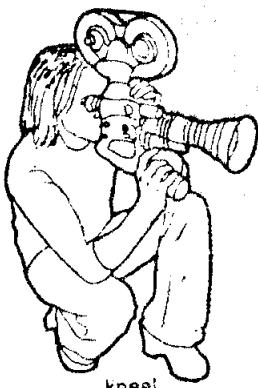
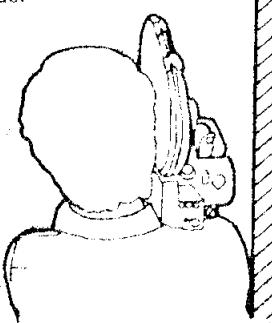
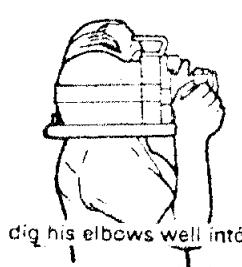
Eclair held at waist, machinegun fashion.

STEADY HAND-HOLDING STATICALLY

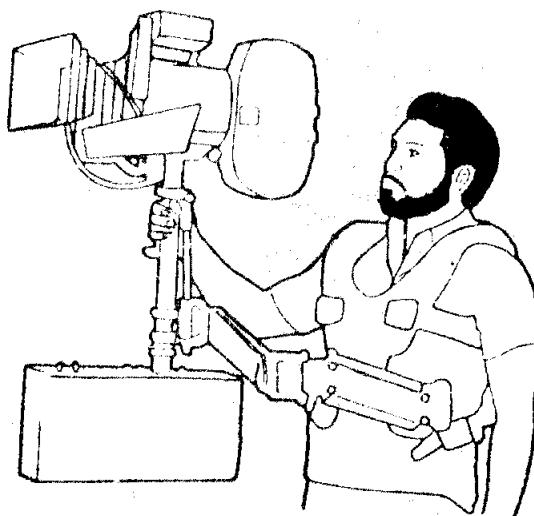

cameras should sit firmly on the operator's shoulder

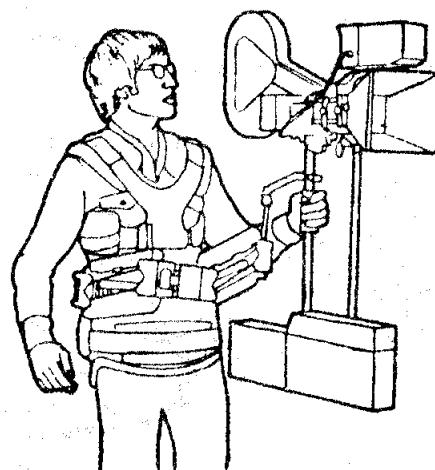
grip the camera firmly

STEADY HAND-HOLDING ON THE MOVE

Panavision Panaglide

Cinema Products Steadicam

การดึงขา อาจทางอยู่บนหลังเลื่อน ได้ทางชนิดสามขา และขาเดี่ยว ถ้าทางอยู่บนหลังเลื่อน ขาเดี่ยว ไม่จำเป็นท้องจับกล้องไว้เสมอไป เพราะขาล้อเลื่อนนี้จะมีสูตรสำหรับรองรับขากล้อง ถือที่หนึ่ง

๙. การใช้มือถือ

การใช้มือถือโดยทั่วไป การถือกล้องด้วยภาพยันคร์น์ ช่างกล้องหรือผู้ถ่ายภาพ จะถือผึ้งผึ้งความชำนาญในการถือกล้องด้วยภาพยันคร์ นับถึงแต่การยืน ถ้าใช้มือถือกล้อง การ

เดินกล้อง เพราะการดีดอคัวมืออาจทำให้กล้องเคลื่อนไหว ภาพที่ถ่ายอาจเคลื่อนไหว ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนของภาพที่ถ่ายได้มาก ดังนั้น การฝึกการยืน จึงถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และนอกจากราชนั้น ต้องฝึกการเคลื่อนไหวกล้องในมุมทั่งๆ กัน เช่นการแพนกล้องจากซ้ายไปขวา หรือ จากขวาไปซ้าย จากล่างขึ้นบน หรือจากบนลงล่าง หรือการเคลื่อนกล้องเข้าหรือออกห่างสักที่จะถูกถ่าย ต้องอาศัยความชำนาญในการเดินกล้อง เพราะในขณะที่ทำการถ่ายทำนั้น ช่างกล้องอาจจะต้องปรับหน้ากล้อง ไฟกัส และอื่นๆ ไปพร้อมกัน ดังนั้นการใช้มือดีดอคือ อาจจะต้องมีเครื่องช่วยคือ.—

1. มือถือ (HAND GRIP) การใช้มือถือ ส่วนใหญ่บริษัทจะทำมาใช้เฉพาะกับกล้องของแต่ละบริษัท และที่มือถือจะมีสายรัด เป็นการช่วยให้ผู้ถือมีความกระชับในการถือ และสามารถอุดช่องเดียร์เพื่อทำการถ่ายภาพได้ในทันที

2. สายรัดกัว (BODY BRACE) เป็นสายรัดกัวซึ่งมีที่สำหรับหงิกกล้องบริเวณไหล่ขวาหรือไหล่ซ้าย เป็นการช่วยในการรับน้ำหนักกล้อง และทำให้การถ่ายทำ ทำให้มั่นคงสม่ำเสมอ และทำให้มือที่ใช้ถ่ายว่างพอยที่จะทำหน้าที่กดชัตเตอร์หรือทำหน้าที่อย่างอื่นได้ดีกว่าการใช้มือถือธรรมชาติ

3. ที่ประทับบ่า (SHOULDER HANDLE) ใช้ก่อตัวกล้องเพื่อประทับบ่า กล้องบางชนิดทำสำหรับประทับบ่าโดยตรง ซึ่งการประทับบ่าจะช่วยให้การถ่ายภาพ การเคลื่อนไหวสะดวกรวดเร็วขึ้น

4. วิธีบรรจุฟิล์ม

การบรรจุฟิล์มเข้ากล้อง เป็นเรื่องที่ทำให้ไม่ยากนัก แต่เป็นปัญหาพอสมควร เพราะถ้าบรรจุฟิล์มไม่ได้ หรือได้ แท้ไม่ดีพอ จะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ ดังนั้น การบรรจุฟิล์มจึงควรได้รับการฝึก และมีข้อพึงปฏิบัติดังนี้—

1. บรรจุฟิล์มในที่ร่มเสมอ

2. เปิดฝาข้างกล้องหมุนย้อนกลับ หรือหมุนทวนเข็มนาฬิกา เพื่อเบคก์วักกล้อง

000

3. แกะกระดาษหรือเทปที่พันหัวฟิล์มออก และคว้าฟิล์มอยู่ในแนวเดียวกับกระดาษฟิล์มลงในที่ใส่ฟิล์มในหัวกล้องให้เข้าล็อก

4. ถึงพื้นมาทั้งป้าย กล้องส่วนใหญ่ที่ทั้งพื้นไว้เรียบร้อยแล้ว ถ้าไม่มีอาจมีเครื่องทั้งป้ายพื้นหรือใช้กราไกรตัด

5. สองป้ายพื้นเข้าไปในแนวนอน (SPROCKET) และล็อกทั่วบังคับพื้น

6. กดปุ่มขั้กเตอร์เกินstan หรือเบตเตอร์ ให้พื้นเกินจนกว่าพื้นจะยาวพอที่จะใส่ในรีลเปล่า

7. ใส่ปลายพื้นลงในรีลเปล่าที่ตรวจสอบให้แน่ว่าพื้นเข้าที่ แล้วใส่รีลเปล่าในที่ที่ใส่

8. ทดสอบเกินstan เพื่อตรวจสอบว่าพื้นพร้อมที่จะถ่าย

9. ปิดฝาแกกล้อง

10. กดปุ่มขั้กเตอร์ และกดที่วักความยาว จนกว่าเลขจะขึ้น 0 (ศูนย์) เตรียมพร้อมที่จะถ่าย

3. การถักกล้องและหันหน้ากล้อง

การถ่ายทำภาพยนตร์นั้น เมื่อทิ้งขาหรือเตรียมที่จะถ่ายเรียบร้อยแล้ว พื้นจะเป็นต้องใส่ให้เรียบร้อย เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้ถ่ายภาพควรได้ตรวจสอบส่วนทั่ว ๆ ของกล้อง การตรวจและถักส่วนทั่ว ๆ ดังนี้.—

1. ตั้งระดับกล้อง ให้อยู่ในแนวระดับหรือแนวตั้งที่ต้องการจะถ่าย อาจตรวจสอบจากเครื่องวัสดุคันที่ขา หรือทิ้งแนวระดับจากเฟรมของกล้องกับภาพที่ทำการถ่าย (ตามที่ยินยอมไว้แล้วในการทิ้งขา)

2. ตรวจและถักความเร็วของกล้อง โดยถักความเร็วของชั้ตเตอร์ตามความเร็วที่ต้องการ ถ้าต้องการถ่ายภาพให้เคลื่อนไหวโดยปกติตามธรรมชาติ ก็ถักความเร็วของชั้ตเตอร์ในก้าวเดช 24 หรือ 25 ภาพต่อวินาที หรือที่เร็วกว่าสปีด 24 หรือ 25 ภาพที่เกิดขึ้นจะเคลื่อนไหวตามปกติเหมือนการเคลื่อนธรรมชาติแต่ถ้าต้องการถ่ายภาพช้า (SLOW MOTION) ก็ถักความเร็วตามที่ต้องการให้เคลื่อนไหวช้ามากน้อยแค่ไหน ถ้าต้องการให้ช้ามากก็ตั้งด้วยความเร็วที่ก้าวเดชมากกว่า 24 หรือ 25 ภาพต่อวินาที เช่น 48 หรือ 64 ภาพต่อวินาทีเป็นต้น หรือถ้าต้องการได้ภาพชนิดที่ต้องการเคลื่อนไหวเร็วคล้ายภาพยนตร์สมัยโบราณ หรือ ภาพยนตร์ทดลองยังก่อน เช่นภาพยนตร์ชาลี แซปปริน ก็ให้ถักความเร็วต่ำกว่า 24 ภาพลงมา เช่น 16 หรือ 12 ภาพต่อวินาที ก็จะได้ภาพชนิดเร็วตามท้องการ แต่ทั้งนี้จะได้ภาพที่เจ็บชักหรือ

ไม่อยู่ที่การตั้งหน้ากถ้องให้สัมพันธ์กับการตั้งความเร็วนี้ด้วย ซึ่งจะได้อธิบายให้ชัดเจนในเรื่องของการตั้งหน้ากถ้องอีกรึปั้น

3. ตรวจและตั้งเฟด ต้องดูว่าไฟพร้อมที่จะบีบครับไฟหรือต้องการให้ไฟเลือน เข้าหรือเลือนออกอย่างไร โดยปกติการเริ่มต่ายภาพควรจะเริ่มต่อนภาพจากภาพที่มืด เพื่อให้เกิดภาพขาว ๆ จนภาพเข้มชัดเราเรียกว่า ภาพเลื่อนเข้า หรือเฟดอิน (FADE IN) เราใช้ภาพเลื่อนออกเพื่อเปลี่ยนตอนของภาพ หรือเปลี่ยนฉาก หรือเปลี่ยนความรู้สึกและการณ์ ของผู้ดูให้ภาพเลื่อนออก (FADE OUT) หรือเป็นภาพที่ใช้เลื่อนเข้าเลื่อนออกในกรณีชั้นภาพ เพื่อเปลี่ยนภาพไปยังเหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่ง เช่นภาพนัก ภาพผู้ บエンคัน สำหรับ การใช้เฟคนี้จะได้อธิบายละเอียดในเรื่องการใช้เฟดโดยตรงอีกรึปั้น

สำหรับเฟด ถ้าปีกอยู่ สังเกตได้จากเครื่องหมายที่กล้องอาจแสดงไว้ในวิไฟเครอร์ หรือ ทีตัวเฟดเอง อาจใช้ยักษ์ R แทนคำว่า OUT หรือยักษ์ I แทนคำว่า IN หรือ อาจใช้คำว่า O แทน คำว่า OPEN หรือยักษ์ C แทนคำว่า CLOSE ก็ได้ ต้องศึกษาจากคู่มือ การใช้อีกด้วย

4. ตรวจดูที่นับความยาวของพื้น ตรวจดูว่าพื้นเดินมาถึงเลข 0 (ศูนย์) พร้อมที่จะถ่ายหรือไม่ ถ้ายังไม่ได้ทำก็ต้องเกินพื้นมาให้ถึงเลข 0 เพราะตอนที่นั่นของพื้นที่ใส่ไว้นั้น ถูกแบ่งแล้วในขณะที่ใส่พื้น ถ้าถ่ายภาพช้าลงบนพื้นนั้น ก็จะทำให้ไม่ได้ภาพตามท้องการ การถ่ายทำควารเริ่มจากศูนย์หรือมากกว่านั้น

5. ตั้งจำนวนภาพ เป็นค่าที่มุ่งตั้งจำนวนภาพ ถ้าต้องการทราบว่าภาพเดินไปมาก น้อยแค่ไหน ใช้มาในการทำภาพเลื่อนชั้น ควรตั้งให้จำนวนทุกตัวเป็น 0 (ศูนย์)

6. การใช้ล้าน ควรใช้ล้านให้เต็มก่อนที่จะเริ่มลงมือถ่าย (ในกรณีที่ใช้เบต เทอร์ร์ท่องตรวจสอบภาพเบตเตอร์และทดสอบเดินตุ่ก่อน) ทุกครั้ง การใช้ล้านนั้น ใช้กวน เย็บนาฬิกา โดยการถึงมือหมุนล้านออกและใช้ล้านให้เต็ม เช่นเดียวกันกับการใช้ล้านนาฬิกา เมื่อเชื่อมเสร็จ ห้องกับมือหมุนให้เข้าทับให้เรียบร้อย และพร้อมที่จะถ่ายภาพต่อ

7. ตรวจเว่นกรองแสงหรือฟิลเตอร์ ในการใช้ฟิลเตอร์นั้น อาจใช้ชนิดเป็น แวนแครอบที่หน้าเลนส์ก็ได้ ควรตรวจดูว่าเป็นแวนแชนิตี้ที่ต้องการใช้หรือไม่ หรือถ้าเป็นฟิลเตอร์ชนิดเย็นตาติน ก็ตรวจดูว่าฟิลเตอร์ถูกต้องตามท้องการและอยู่ในภาพเรียบร้อยพอที่จะใช้

ได้อยู่หรือไม่ ถ้ามีรอยขีดข่วนหรือค่าน หรือบิดบending ก็ให้เปลี่ยนเสียง เพราะพล็อกเตอร์แบบเย็นสักตันนี้เสียงง่าย ละลายและบิดบังอ้อได้เมื่อเปียกชื้น สำหรับการใช้แวนกรองแสง จะได้อธิบายว่าใช้โดยละเอียดอีกรังหนึ่ง ในขั้นนี้เพียงตรวจสภาพการใช้งานหลังจากเราเลือกชนิดของพล็อกเตอร์แล้วว่าอยู่ในสภาพที่พร้อมที่จะใช้ได้หรือไม่

การปรับความชัด (FOCUSING) ในลักษณะต่างๆ

การปรับความชัดนั้น บนเลนซ์ทุกตัวจะมีที่สำหรับปรับโฟกัสซึ่งจะบอกไว้เป็นระยะทางจากผู้ถ่ายหรือจากกล้องถึงสิ่งที่เราจะถ่าย เป็นการง่ายมาก ถ้ากล้องเป็นชนิดที่ใช้ไวไฟเตอร์ เป็น REFLEX VIEWFINDER ภาพที่ถูกถ่ายอยู่กับที่และกล้องที่ถ่ายอยู่กับที่ แต่ภาพยังตรงไม่เพียงภาพที่อยู่กับที่เท่านั้น มักจะมีความเหลือนไหวคลอกเวลา อาจมีที่ส่องที่จะถูกถ่ายเคลื่อนไหว หรือกล้องเองท้องเคลื่อนที่หรือเปลี่ยนมุมกล้อง ระยะความชัดก็จะต้องเปลี่ยนไปด้วย

วิธีปรับระยะชัด เมื่อทุกสิ่งอยู่กับที่ ก็คือ ปรับโดยคุณวิไฟเตอร์ให้ภาพคมชัดที่สุดแล้วถ่ายได้เลยที่เดียว

แต่เมื่อมีการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นธรรมชาติของภาพยังคงอยู่แล้วนั้น ก็ต้องมีการปรับระยะชัดตามหรือทั้งหน้ากล้อง หรือใช้เลนซ์ที่มีความชัดลึกมาก และอย่าให้ภาพพ้นระยะชัดก็ได้ แต่โดยมากเราจะปรับความชัดตามภาพ โดยวิธีจะระยะความชัดไว้ก่อนในขณะที่ยังไม่ได้ถ่ายทำจริง อาจทำเครื่องหมายไว้ หรืออาจทคลองไปก็ได้ แต่ในบ้านนั้นการปรับระยะชัดทำได้โดยอัตโนมัติโดยใช้เครื่องปรับไฟฟ้าเข้าช่วย ซึ่งภาพปรับระยะได้จากระยะหนึ่งมายังอีกระยะหนึ่งได้ เช่นกันเดินเข้าหากล้อง ต้องการเน้นความชัดจากสิ่งที่ถูกถ่ายจากระยะหนึ่งไปอีกระยะหนึ่ง หรือจากการหมุนกล้องจากมุมหนึ่งไปอีกมุมหนึ่ง ซึ่งมีการเปลี่ยนระยะซึ่งถ้าใช้ระยะเดิมจะทำให้ภาพไม่ชัดได้ เป็นต้น

การปรับระยะโฟกัสจากระยะหนึ่งมาอีกระยะหนึ่ง เป็นเทคนิคในการถ่ายทำเพื่อจะเน้นภาพเพื่อให้ภาพที่ต้องการชัดเจน จึงอาจทำได้โดยสรุปดังนี้

1. วัดระยะจากจุดเริ่มต้นมายังจุดปลาย และทำเครื่องหมายไว้ทุกระยะ วิธีวัดวัดด้วยเทป สำหรับวัดโดยตรง
2. วัดระยะความชัดด้วยการปรับความชัดที่วิไฟเตอร์ ซึ่งใช้ได้เฉพาะกล้องที่เป็น REFLEX VIEWFINDER เท่านั้น โดยปรับความชัดโดยการทคลองเป็นระยะ ๆ เวลาถ่าย

ภาพที่บ่งบอกหัวใจให้รู้สึกหรือก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อไปได้ จึงเป็นการจำเป็นที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนความเร็วของภาพ ที่เกลื่อนไหวทั้งหมด ตามความต้องการของผู้ชม ซึ่งเป็นการทำได้ยากมาก ในบางครั้งอาจต้องมีผู้ช่วยปรับให้ด้านซ้ายท้องทำให้นุ่มนวล เพราะจะทำให้กล้องสั่นสะเทือนได้

3. การปรับระยะชัดโดยคงที่ไฟกัสเดียว ใช้กล้องเคลื่อนตามภาพที่เคลื่อนที่ด้วย

4. อาจใช้เลนซ์มุมกว้าง (WIDE ANGLE LENS) ช่วย เพราจะเน้นชัดมาก นี่คือความชัดลึก (DEPTH OF FIELD) มาก ถ้าใช้เลนซ์ประกายไม่ต้องปรับความชัด หรือปรับเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ซึ่งชั้นภาพเป็นผู้มีความสำคัญมากในเรื่องนี้ ว่าจะทำอย่างไร ภาพยันตร์ที่ถ่ายทำอยู่นั้นจะเคลื่อนไหวในการถ่ายภาพ ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหวในภาพยันตร์เอง และภาพที่เกิดจาก การเคลื่อนไหวของกล้อง เช่น PANNING, TILTING, DOLLY หรือ TRACKING ซึ่งทั้งสองที่ถูกถ่าย หรือผู้แสดงต้องประกอบกันอย่างเหมาะสม การเคลื่อนไหวที่เร็วเกินไป หรือช้าเกินไป อาจทำให่องค์ประกอบของภาพเสียหายได้ ซึ่งย่อมทำให้อารมณ์ความรู้สึกในคุณค่าของภาพเสียไป เช่น กต้องสั่นสะเทือน หัวการแสดงเคลื่อนไหวเร็ว กล้องเคลื่อนจากซ้ายไปขวาเร็ว หรือ ข้าไป ภาพกระทุก ชูภาพเร็วไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ได้คุณค่าของภาพน้อยลง เพราะผู้ชมอยู่ในที่ซึ่งมีความจำกัดในการรับรู้ต่อ เกิดอาการจากการถ่ายภาพยันตร์นั้น ผู้ชมเป็นผู้รู้สึกและเกิดอารมณ์ ภาพที่เห็นเปลี่ยนไปตามเหตุการณ์ในท้องเรื่อง แต่คู่ผู้ชมไม่ได้เปลี่ยนไป เปลี่ยนเฉพาะความรู้สึกและอารมณ์ซึ่งทำอย่างไรเราจึงจะจัดภาพเคลื่อนไหว ภาพและองค์ประกอบของภาพยันตร์แก่ตัวคนให้มีความละเอียดระดับนี้ นี่นุ่มนวล คุณภาพเพลิดเพลิน กล้องสามารถและเหมือนกับผู้ชมไปอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริง ๆ

การปรับความชัด เป็นเทคนิคการถ่ายภาพ ซึ่งจะทำให้คนดูมีความรู้สึกว่าภาพเด่นชัดให้เช่น ปรับฉลากห้องให้เลื่อนและชัดที่เฉพาะภาพที่ต้องการ หรือต้องการภาพให้เห็นชัดมาก เช่น ภาพวัว เป็นทันที

การปรับความชัดเป็นเรื่องที่ควรให้มีการฝึกมาก ๆ เพราะภาพยันตร์โดยรวมชาติเป็นภาพที่เคลื่อนไหว และมีการขยายภาพออกไปใหญ่มากกว่าภาพในพื้นที่ที่ถ่ายพื้นที่ถ่ายภาพที่ถ่ายไปไม่ชัดจะทำให้ผู้ชมมีความรู้สึก เสียเวลา และเสียอารมณ์ในการชมภาพยันตร์ไปได้ที่เดียว

การตั้งหน้ากล้อง

คือการเบิดหน้ากล้องให้แสงเข้ามากน้อยตามขนาดความเร็วของฟิล์ม เพราะฉะนั้นผู้ถ่ายภาพจะต้องทราบว่าความเร็วของฟิล์มมีความเร็วเท่าไร เรายกตัวอย่างฟิล์มที่บริษัทผู้ผลิตกำหนด เช่นกำหนดความเร็วของฟิล์มเป็น ASA หรือ DIN ไว้ เราจะต้องศึกษาเรื่องของความเร็วของฟิล์มไว้โดยละเอียดก่อนการใช้ฟิล์มขนาดความเร็วนั้น ๆ

เมื่อเราเรื่องของ ASA หรือ DIN แล้ว เรายกตัวอย่าง ASA ใน LIGHT METER หรือเครื่องวัดแสง ส่วนใหญ่เครื่องวัดแสงจะบอกหน้ากล้อง (*f-stop*) เรายกตัวอย่างหน้ากล้องให้แก่การวัดแสงนั้นจะทำได้อย่างไรนั้น จะต้องดูรายละเอียดจากเครื่องการวัดแสงอีกขั้นหนึ่งก่อน เมื่อได้ *f-stop* ตามต้องการแล้ว ก็ตั้งหน้ากล้องตามที่วัดได้ หรือคำนวณได้บน APERTURE ของเลนส์นั้น ๆ

ในการนี้ที่เลนส์หรือกล้องมีเครื่องวัดแสงโดยอัตโนมัติ ให้ตั้ง ASA ก่อน แล้ว *f-stop* จะเดินโดยอัตโนมัติ แต่ในบางภาพหรือบางจังหวะไม่อาจใช้เครื่องวัดแสงโดยอัตโนมัติได้ จำเป็นต้องตั้งคันโยกมือได้

การตั้งชูมหรือเหลาโฟโต

ควรจัดภาพไว้ก่อน ว่าจะถ่ายภาพนิ่มให้โดยใช้ชูม ในการนี้หากต้องใช้เลนส์ชูม การถ่ายภาพใกล้โดยใช้เลนส์ชูมจะต้องระมัดระวังในการปรับความชัด และการเคลื่อนไหวมาก เพราะความชัดในเลนส์ชูมนั้นมีระยะชัดที่ตื้นมาก และการเคลื่อนไหวเล็กน้อยจะทำให้ภาพที่ฉายออกมายากเคลื่อนไหวมาก

พร้อมทั้งถ่ายภาพ

ผู้ถ่ายภาพเมื่อตรวจและตั้งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ก็พร้อมที่จะถ่ายภาพแล้ว ผู้ถ่ายจะต้องดูภาพที่จะถ่ายว่าพร้อมที่จะถ่ายหรือไม่ เช่น แสง ไฟฟ้า บก. ผู้แสดง ฉาก เป็นต้น ในตอนนี้ผู้ถ่ายก็ต้องการเขียนและพากเสียงตรวจ ทั้ง ส่วนต่าง ๆ ของกล้อง และอุปกรณ์ที่ใช้เฉพาะในการจัดกล้องเท่านั้น การถ่ายทำภาพยันตร์นั้น ยังมีความจำเป็นกันอีก ที่จะต้องเตรียมให้พร้อมเพื่อกล้องจะได้ถ่ายภาพได้สมบูรณ์อีกเป็นอันมาก เป็นอันว่าเราจัดกล้องไว้เตรียมถ่ายเรียบร้อยแล้วเท่านั้น.

วิธีใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์

1. ใช้ลาน หรือบรรจุแบตเตอรี่ (ถ้าใช้แบตเตอรี่รึมเตอร์ไฟฟ้า)
2. ตรวจ SPEED CONTROL ถ้าต้องการถ่ายภาพยนตร์ ที่มีความเร็วปกติซึ่ง SPEED CONTROL ที่ 24 เฟรม ถ้าต้องการ SLOW MOTION หรือ SPEED MOTION ก็ต้องตั้งใหม่
3. ใส่ฟิล์มลงในทบบรรจุฟิล์ม ในที่ที่ก่อนข้างมืด หรือมีแสงสว่างไม่มากนัก
4. ปิดทวากล้องที่ใส่ฟิล์มและเดินฟิล์ม ในตอนทันทีฟิล์มที่ถูกแสงแล้วนั้น ผ่านเข้าไปเก็บในรีลอีกด้านหนึ่ง
5. ถ้าเครื่องนับความยาวที่ถูนย์ (แต่ในกล้องบางชนิดจะมีเครื่องนับความยาวอัตโนมัติ) ต้องเกินกลางงานกว่าจะขึ้นเลขถูนย์
6. เลือกที่ตั้งกล้อง และเลือกภาพที่ถ่ายโดยดูจาก VIEWFINDER
7. ตั้งขาตั้ง และจัดลำดับของขากล้อง
8. ยืดกล้องในที่ปลดออก ถ้าตั้งบนขาตั้งแล้วก็ยืดให้แน่น
9. หมุนลานอีกรั้ง
10. ปลดที่สำหรับล็อก และพร้อมที่จะถ่ายทำ
11. ตั้งระยะโฟกัส โดยการกระยะหรือการวัด ถ้าเป็นกล้อง REFLEX VIEWFINDER ตั้งระยะโฟกัสได้จากการถูที่ VIEWFINDER หรือตั้งให้มีความชัดลึกมาก ๆ เมื่อกล้องเคลื่อนที่หรือภาพเคลื่อนที่ควรจะปรับโฟกัสตามระยะที่เคลื่อนที่นั่นด้วย
12. จัดเคนช์ให้พร้อมที่จะถ่าย
13. ตั้ง f-stop ให้พอดีถ้าใช้กล้อง PARALLAX VIEWFINDER
14. ถอยพั้งกำสั้น ACTION จากผู้กำกับ
15. ตรวจสอบแสงด้วย LIGHT METER หรือ METER ในกล้อง และตั้ง f-stop ให้ตรงกับเครื่องแสง
16. เตรียมพร้อมที่จะถ่าย
17. เริ่มถ่าย ถ้าผู้กำกับสั่ง “ACTION”